

Mikaela Wilkins
(po resnični zgodbi)

Zgodba se je zgodila v ZDA.

»Božji sem otrok«, je Cameron pel z drugimi otroki v Osnovni. Cameron je bil naglušen, a je rad pel. In kmalu bodo peli na predstavitvi Osnovne. Imeli so le še mesec časa!

Ko se je čas za petje iztekkel, je sestra Jones naznanila: »Naša pianistka iz Osnovne se bo kmalu preselila. Radi bi, da bi na predstavitvi

Pianist CAMERON

*Cameron ni
znan igrati, a je
hotel pomagati.*

osnovne klavir igral kdo od vas. Bi kdo od vas igral pesem ali dve?»

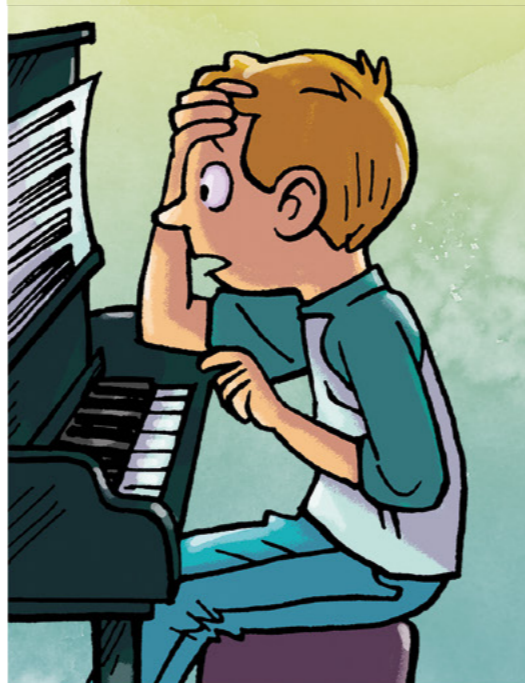
Cameron je dvignil roko. Hotel je pomagati pri predstavitvi.

Sestra Jones je zapisala imena otrok, ki so želeli pomagati. »Emma. Ben. In Cameron! Nisem vedela, da znaš igrati.« Nasmehnila se je.

Cameron se še ni učil igrati klavirja, a si je pri babici rad izmišljeval skladbe za klavir.

»Nisem še tako dober,« je rekel. A mislim, da mi bo uspelo, če bom vadil!»

»Hvala, ker si pripravljen služiti,« je rekla sestra Jones. Vsakemu

otroku je dala dve pesmi, ki ju bo zaigral.

Cameron je začutil, da bi rad stekel po hodniku. Vedno se je hotel naučiti in zdaj se bo!

»Videti si navdušen! Se je v Osnovni kaj zgodilo?« je vprašala mama, ko so po cerkvi šli v avtomobil.

Cameron se je nasmehnil. »Na predstavitvi Osnovne bom igral klavir!«

»Vesela sem, da želiš pomagati,« je rekla mami.

Ampak klavirja še ne znaš igrati dovolj dobro.«

Cameron se je zravnal. »Lahko se naučim. Super veliko bom vadil! Uporabim lahko babičin klavir.«

»Potem pa kar začniva!« je rekla mami.

Mami je Cameronu pomagala najti učiteljico za klavir. Učiteljica mu je pokazala, kako preprosto lahko zaigra pesmi »Rad opazujem tempelj« in »Cerkev Jezusa Kristusa«.

Cameron je pri babici doma vadil tako pogosto, kolikor je lahko. Vsak verz je vadil še in še. Naredil je veliko napak, a se je trudil in še igral. Naposled je znal zaigrati obe pesmi.

Kmalu je bil čas za predstavitev Osnovne. »Kako se počutiš?« je vprašala mami.

Cameron je k sebi stisnil knjigo za klavir. »Živčen sem. Vendar tudi navdušen.«

Ko je bil Cameron na vrsti, da bo igral, so se mu malce tresle roke. *Nebeški Oče, prosim, pomagaj mi*, je molil v mislih. Globoko je zajel sapo. Potem je igral, kakor je najbolje znal. Drugi otroci so ga spremljali s petjem.

Na koncu pesmi se je nasmehnil. Bil je

zadovoljen! Vedel je, da mu je nebeški Oče pomagal.

Cameron se je zdaj počutil bolj samozavestno, ker je že znal zaigrati eno pesem. Začel je z drugo pesmijo. Njegovi prsti so se premikali po tipkah, prav kakor je vadil.

To je bila Cameronova najljubša pesem. Ko je

Katere spretnosti bi se rad naučil?

igral, je premišljeval o besedilu. »Vem,

Jezus je moj Odrešenik, zato ga slavim.« Cameron je trdo delal, da bi se pesmi naučil za predstavitev.

Mogoče je igranje klavirja en način, kako lahko pričujem, je pomislil Cameron.

Mama je Camerona po programu močno objela.

»Kako je bilo?« je vprašala.

»Sprva sem bil živčen, ampak mi je bilo všeč!« je rekel Cameron. Hotel je še naprej vaditi in se naučiti še več pesmi. ●